

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Golubiu-Dobrzyniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Karolina Głazińska-Izdebska

Protokolant: st. sekr. sądowy Iwona Krzak

w obecności oskarżyciela (...) Skarbowego w T.

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2018 roku, 28 listopada 2017 roku i 20 grudnia 2018 roku

sprawy A. G. (1)

córka B. i R. z domu M.

urodz. (...) w O.

oskarżoną o to, że: pełniąc funkcję prezesa Zarządu spółki (...) Sp. z o.o., urzędowała gry od dnia 17.08.2016 r. do dnia 26.01.2017 r. na automatach: A. G. (...) o nr (...), A. G. (...) o nr (...), A. G. (...) o nr (...) w lokalu z automatami, ul. (...), (...)-(...) G., wbrew przepisom art. 14 ust. 1, art. 6nust. 1 oraz 23a ust. 1 ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 471) w szczególności bez wymaganego zezwolenia.

tj. o przestępstwo z art. 107 §1 kks w zw. z art. 9 §3 kks

ORZEKA:

I. uznaje oskarżoną A. G. (1) za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, tj. przestępstwa z art. 107 §1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks i za to mocy art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks wymierza jej karę 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 (stu) złotych;

II. na podstawie art. 30 § 5 kks orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci automatów A. G. (...) o nr (...), A. G. (...) o nr (...), A. G. (...) o nr (...) wraz ze znajdującą się w nich gotówką w łącznej kwocie 15,00 zł (piętnaście złotych);

III. zasądza od oskarżonej kwotę 1.200,00 zł (tysiąc dwieście złotych) tytułem opłaty sądowej, zwalnia ją od obowiązków poniesienia wydatków, którymi obciąża Skarb Państwa.

II K 289/17

UZASADNIENIE

W dniu 26 stycznia 2017 roku pracownicy Urzędu Celnego w T. przeprowadzali na terenie G.-D. czynności służbowe w zakresie przestrzegania przepisów regulujących urządzenie i przeprowadzanie gier hazardowych. Z uwagi na powyższe przeprowadzono przeszukanie w lokalu przy ul. (...), gdzie działalność gospodarczą prowadził M. K. (1). W wyniku kontroli ujawniono urządzenia typu quizomat: A. A. nr (...), A. G. (2) nr (...), A. G. (2) nr (...). Automaty zostały wstawione do lokalu przez firmę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T. na podstawie umowy dzierżawy powierzchni zawartej w dniu 17 sierpnia 2016 roku. Na ujawnionych urządzeniach funkcjonariusze Urzędu Celnego w T. przeprowadzili

eksperyment procesowy w celu ustalenia czy automaty stojące w kontrolowanym lokalu nie służą do urządzania gier o wygrane pieniężne wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych.

Przeprowadzony eksperyment wykazał, iż zakwestionowane automaty nie posiadają poświadczenia rejestracji. Ustalono, że gry urządzone są na urządzeniach o budowie elektronicznej i elektromechanicznej o wygrane pieniężne. Ponadto ustalono, iż gry przeprowadzane na zakwestionowanych automatach mają charakter losowy – to jest ich wynik jest niezależny od zręczności grającego a od układów elektronicznych sterujących grami oraz, że wygrane pieniężne realizowane są bezpośrednio przez automaty. Tym samym gry są urządzone w miejscu do tego nieprzeznaczonym oraz bez wymaganej koncesji na prowadzenie kasyna gier, naruszając dyspozycję określoną w art. 6 ust. 1, art. 14 ust. 1 i art. 23aust. Ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (j.t. Dz.U. z 2016r. poz. 471 ze zm.). W automatach ujawniono środki pieniężne w kwocie 15,00 zł.

dowód: protokół kontroli – k. 3-5 wraz z płytą DVD – k. 9-5, protokół oględzin k. 12 -13, protokół zatrzymania – k. 10-11, dowód wpłaty- k. 15, ramowa umowa dzierżawy powierzchni – k. 18-21, zeznania M. K. (1) – k. 39v, zeznania M. L. – k. 326v, opinia biegłego – k. 133-143, opinia uzupełniająca biegłego – k. 274-276

Funkcję Prezesa Zarządu spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T. w dniu zawarcia ramowej umowy dzierżawy – aż do dnia przeprowadzenia kontroli pełniła A. G. (1). Z racji sprawowanego stanowiska była ona osobą odpowiedzialną za sprawy gospodarcze i finansowe spółki. Posiada wykształcenie wyższe, ekonomiczne. Jej miesięczny dochód wynosi około 20.000 zł. Nie była dotąd karana sędownie.

dowód: wyjaśnienia oskarżonej – k. 82-82v, dane o karalności – k. 131

Oskarżona A. G. (1) złożyła wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym, gdzie nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu (k. 83-83v). Wyjaśniła, iż według niej zatrzymane urządzenia to quizomaty do konkursu wiedzy powszechnej działające według ustalonego regulaminu. Podkreśliła, iż przed rozpoczęciem działalności gospodarczej przez spółkę, spółka zwróciła się do Instytutu (...) w W., tj. jednostki upoważnionej przez Ministerstwo Finansów do badań technicznych automatów i urządzeń do gier. Spółka od tego Instytutu dostała pisemną opinię w której wskazano, że to wyłącznie od wiedzy uczestnika zależy uzyskanie nagrody. Konkurs nie posiada żadnych elementów losowości, a wizualizacja w postaci obrazów podobnych do wizualizacji w automatach do gier hazardowych ma jedynie cel marketingowy i nie ma żadnego wpływu na wynik konkursu. Dodała również, że w na zlecenie jej obrońcy zostały wydane opinie profesora R. Z. oraz (...) zgodnie z którymi konkurs na quizomatach nie stanowi gry losowej ani też gry na automacie w rozumieniu ustawy o grach hazardowych.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej w zakresie w jakim wskazała, iż urządzenia zatrzymane w kontrolowanym lokalu nie umożliwiają przeprowadzania gry losowej i gry na automatach. W tym zakresie twierdzenia oskarżonej stanowią jedynie jej polemikę zmierzającą do uchylenia się od odpowiedzialności karnej za zarzucane jej przestępstwo.

Sąd uznał, iż gry przeprowadzane na zatrzymanych w sprawie quizomatach posiadały element losowy. Za powyższym przemawiał już protokół z przeprowadzonego eksperymentu w dniu kontroli. Eksperyment ten został przeprowadzony w sposób prawidłowy, przez kompetentnego specjalistę. Został nagrany na trwały nośnik, co umożliwiło jego odtworzenie. Opisano w protokole nie tylko przebieg i wynik eksperymentu, ale również przyczyny dla jakich ich wynik uznano za wskazujący na uznanie gry na przedmiotowych quizomatach jako posiadające charakter losowy. Przesłuchana w charakterze świadka – funkcjonariusz Urzędu Celnego w T. M. L. (2) opisała przebieg eksperymentu, podkreślając, że podczas kontroli quizomatów należy działać szybko, albowiem bywa, że są one zdalnie w trakcie kontroli wyłączane. Relacje wymienionej należy uznać za pełne, konsekwentne i szczegółowe, tym samym są uznał je za wiarygodne.

Należy w tym miejscu podkreślić, że zgodnie z art. 32 ust. 1 pkt 13 ustawy o Służbie Celnej, obowiązującej w dacie kontroli, funkcjonariusze wykonujący kontrole byli uprawnieni do przeprowadzania w uzasadnionych przypadkach, w drodze eksperymentu, doświadczenia lub odtworzenia możliwości gry na automacie lub gry na innym urządzeniu. Zestawienie treści art. 32 ust. 1 pkt 13 ustawy o Służbie Celnej z treścią art. 30 ust. 1

i ust. 2 pkt 3 tej ustawy, zgodnie z którym kontrola wykonywana przez służbę celną polega na sprawdzeniu prawidłowości przestrzegania przepisów prawa przez zobowiązane do tego podmioty w zakresie przestrzegania przepisów regulujących urządzenie i prowadzenie gier hazardowych oraz zgodność tej działalności z udzieloną koncesją lub zezwoleniem oraz zatwierdzonym regulaminem wskazuje, że ustawodawca przyznał służbie celnej i jej funkcjonariuszom samodzielne uprawnienia do wykonywania tego rodzaju eksperymentów, nie wprowadzając żadnych dodatkowych wymogów formalnych w zakresie posiadanych kompetencji do sprawdzenia działania urządzeń do gier i przeprowadzania na nich stosownych doświadczeń. W ocenie Sądu w sprawie wystąpił „uzasadniony przypadek”, który według przywołanego art. 32 ust. 1 pkt 13 ustawy o Służbie Celnej umożliwiał funkcjonariuszom celnym sięgnięcie po ten instrument procesowy. O „uzasadnionym przypadku” w rozumieniu tego przepisu należy mówić już w sytuacji stwierdzenia organizowania gry na automacie znajdującym się w lokalu niespełniającym ustawowych warunków urządzania gier hazardowych, gdy organizujący taką grę nie legitymuje się stosowną koncesją lub zezwoleniem. Bezpośredni eksperyment przeprowadzony na kontrolowanym urządzeniu może niejednokrotnie znacznie lepiej odzwierciedlić jego stan, cechy i możliwości prowadzenia na nim gier o charakterze losowym. Eksperyment zaś, dotyczył funkcjonowania urządzeń będących przedmiotem niniejszego postępowania z chwili ich zatrzymania. Odnosił się zatem do jego faktycznego funkcjonowania w określonym czasie i miejscu, co jest o tyle istotne, że urządzenia posiadały połączenie internetowe z serwerem, a tym samym można było wprowadzać zmiany w ich oprogramowaniu. Tym samym w ocenie sądu dowód z eksperymentu był najbardziej miarodajny. Funkcjonariusze działali w ramach ustawowego upoważnienia, przebieg eksperymentu został prawidłowo utrwalony materiałem fotograficznym i nagraniem video, i nie sposób uznać aby nie przeprowadzono go prawidłowo.

Ustalenia protokołu kontrolnego zostały w pełni potwierdzone w opinii biegłego z zakresu informatyki i telekomunikacji R. R. (2). Biegły stwierdził, że urządzenia objęte badaniem umożliwiają rozgrywanie gier które mają charakter losowy, a uzyskany wynik nie zależy od umiejętności (zręczności) grającego o wygrane pieniężne lub rzeczowe i występuje element komercyjny, czyli aby skorzystać z urządzenia należy je zakredytować (wykupić punkty do rozegrania gier). W ocenie biegłego badane urządzenia spełniają kryteria automatów do gier w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych. Wymaga podkreślenia, że biegły nie zdołał uruchomić automatów z uwagi na brak połączenia z serwerem – które jest połączeniem szyfrowanym, jednak jak ustalił oprogramowanie w zatrzymanych automatach A. G. (2) jest oprogramowaniem (...) (version 2014). Biegły dokonał wielu badań automatów omawianego typu z oprogramowaniem (...) (version 2014) wobec czego był w stanie w sposób jednoznaczny określić sposób działania automatów. Jednocześnie zaprezentowany przez niego opis działania automatu pokrywa się z przebiegiem eksperymentu przeprowadzonego przez funkcjonariuszy Służby Celnej.

Nie sposób pominąć, iż wprowadzony element odpowiedzi na pytania nie wpływa w żaden sposób na przebieg gry i ma jedynie stworzenie pozoru że wygrana w grze jest zależna od wiedzy gracza a nie od przypadku. Świadczy o tym chociażby możliwość aby gracz gromadził punkty zdobywane w wyniku losowego obracania się bębnow z symbolami, a następnie wszystkie pytania, na które nie udzielił odpowiedzi, zamienił na jedno pytanie. Dla pytania tego istnieje możliwość skorzystania z opcji „pomoc” która gwarantuje udzielenie poprawnej odpowiedzi. Wystarczy stwierdzenie występowania elementu losowości wpływającego na wynik gry (wygraną pieniężną lub rzeczową), aby zakwalifikować daną grę do gier losowych w rozumieniu ustawy o grach hazardowych. Gra ma charakter losowy, gdy dla gracza jej wynik jest nieprzewidywalny. Wprowadzenie różnych elementów dodatkowych (np. elementu wiedzy czy zręczności), postrzegane jest jako działania mające na celu stworzenie pozoru braku losowości, które nie pozbawiają gry charakteru losowego, jeśli w konsekwencji wynik całej gry zależy od przypadku (por. wyroki: NSA z dnia 30 września 2014 r., (...), Lex nr 1572655)

Sąd w pełni podziela wnioski płynące zarówno z opinii głównej, jak i uzupełniającej. Są one pełne, odpowiadają w sposób kategoryczny na postawione pytania, uzasadniając w sposób kompetentny i logiczny wnioski z nich płynące. Biegły w opinii uzupełniającej skonfrontował wnioski swojej pierwotnej opinii z opinią przedłożoną przez obrońcę, a sporządzoną przez biegłego Z. S. (k. 164-169 akt), w pełni podtrzymując pierwotną opinię. Trzeba podkreślić, że opinia uzupełniająca nie została zakwestionowana przez obrońcę oskarżonej. W ocenie sądu przeprowadzenie badania urządzenia w innej chwili niż ich zatrzymanie, mogło dotyczyć urządzenia funkcjonującego w inny sposób z uwagi na

zmianę oprogramowania. Z tych powodów Sąd oddalił wniosek o nowego biegłego który wydałby opinię po badaniu urządzenia.

Odnosząc się do Opinii Instytutu (...) z siedzibą w W. z dnia 5 sierpnia 2016 r. (k. 88-89v) podpisanej przez R. F., a dotyczącej urządzenia typu Q. korzystającego z oprogramowania do konkursów wiedzy, to wskazać należy, iż rozstrzyga ona nie tylko o zgodności badanego urządzenia z wymogami rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 9 marca 2012 roku w sprawie szczegółowych warunków rejestracji i eksploatacji automatów i urządzeń do gier, ale stanowi również o tym czy dane urządzenie może zostać uznane za automat do gier w rozumieniu ustawy o grach hazardowych. Tymczasem o charakterze tych gier w rozumieniu przepisów ustawy o grach hazardowych rozstrzyga jedynie decyzja ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Natomiast w przypadku wątpliwości co do charakteru gier na danym urządzeniu podmiot ma możliwość wystąpienia do tego ministra z wnioskiem o rozstrzygnięcie charakteru gier na automatach (w trybie art. 2 ust. 6 ustawy o grach hazardowych). Tym samym jednostka upoważniona do badań technicznych automatów i urządzeń do gier w swoich opiniach nie jest uprawniona do rozstrzygania czy gra na danym urządzeniu jest grą na automacie w rozumieniu ustawy. Przedmiotem takiej opinii może być jedynie to czy badany automat może być legalnie eksploatowany przez podmiot uprawniony do oferowania gier na automatach, zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie urządzania tych gier. Negatywny wynik opinii oznacza jedynie, że badane urządzenie nie spełnia wymogów ww. rozporządzenia, a więc nie może zostać zgodnie z prawem zarejestrowane i eksploatowane jako automat do gier.

W tym stanie rzeczy sąd oddalił wniosek obrońcy oskarżonej o przesłuchanie w charakterze świadka R. F.. Jego opinia była jasna, jednak jednocześnie bezprzedmiotowa dla niniejszej sprawy. Należy mieć także na uwadze, że badał on konkretny automat i wszystkie jego wnioski, uwagi oraz spostrzeżenia dotyczyły jedynie badanego obiektu. Należy pamiętać że ten sam automat podłączony do serwera za kilka minut może mieć diametralnie zmienione oprogramowanie i działać zupełnie inaczej niż podczas badania. Są to więc kolejne argumenty, które podważyły sens przesłuchania R. F. w charakterze świadka.

Natomiast opinia prof. zw. dr. hab. M. W. (1) z dnia 8 listopada 2016 roku (k. 101-109 akt) została wydana tylko i wyłącznie na podstawie dokumentów zaprezentowanych opiniującemu przez zleceniodawcę czyli obrońcę oskarżonej, co zaznaczono już na wstępie opinii. Jak podkreślono, w toku sporządzania opinii nie badano ani nie weryfikowano prawdziwości przedstawionego przez zleceniodawcę stanu faktycznego. Opiniujący nie miał więc dostępu do urządzeń ani ich oprogramowania. Samo to dyskwalifikuje więc opinię jako obiektywny dowód. Poza tym opinia bazuje na opinii Instytutu (...) z siedzibą w W. Laboratorium (...) i rozstrzyga o zgodności badanego urządzenia z wymogami rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 9 marca 2012 roku w sprawie szczegółowych warunków rejestracji i eksploatacji automatów i urządzeń do gier, ale również stanowi o tym, czy urządzenie może zostać uznane za automat do gier w rozumieniu ustawy o grach hazardowych. Takie uprawnieniem jak już wskazano, przysługuje, zgodnie z art. 2 ust. 6 ustawy, wyłącznie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych i także dlatego, w ocenie sądu, opinia ta jest bezprzedmiotowa. Podobnie należy ocenić dołączoną do akt opinię dr. hab. R. Z. (k. 110-113 akt), która nie dotyczy konkretnego urządzenia i zawiera analizę karnoprawną przepisów o charakterze, jak wskazał autor "formalno-dogmatycznym" (strona 3 opinii).

Z kolei zaprezentowane przez obrońcę oskarżonej dokumenty w postaci analizy oprogramowania konkursu wiedzy powszechnej oraz wyniki audytu urządzenia A. G. (2) quizomat (k. 179-206 akt) zostały sporządzone na zlecenie obrońcy, przez osoby nie będące biegłymi, mają charakter wyłącznie dokumentów prywatnych i zwarte w nich treści nie podważają opinii biegłego R. R. (2). Również treść aktów notarialnych – protokołów (k. 207-240) nie podważa eksperymentu dokonanego przez funkcjonariuszy Służby Celej – z treści aktu nie wynika nawet na jakich urządzeniach prezentacja działania programu została przeprowadzona.

Za wiarygodne sąd uznał zeznania M. K. (2) – znalazły one oparcie w umowie dzierżawy, świadek potwierdził, że została ona zawarta w dniu 16 sierpnia 2016 roku. Jednocześnie świadek nie miał podstaw aby zeznawać na korzyść bądź niekorzyść oskarżonej.

Do sprawy nie wniosły nic zeznania M. W. (2) – z uwagi na grożącą jemu odpowiedzialność karną uchylił się on od odpowiedzi na zadawane mu pytania.

W świetle powyższych dowodów w ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy dostarczył wystarczających podstaw do podważenia wiarygodności wyjaśnień oskarżonej. Z zebranych w sprawie dowodów bezsprzecznie wynika, że gracz nie był w stanie przewidzieć rezultatu przeprowadzonej gry, jak również nie miał wpływu na odpowiednie ustawienie bębnow. Zatem rezultat gry był nieprzewidywalny dla grającego, a tym samym gra miała charakter losowy, zawierając jednocześnie element losowości. Tym samym, gry na przedmiotowym automacie wypełniły definicję gier na automatach w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych. Z wyjaśnień wymienionej wynikało, iż była ona przekonana o legalności gier rozgrywanych na automatach i zgodności z prawem działalności prowadzonej w tym zakresie. Sąd jednakże z przyczyn zacytowanych powyżej nie dał wiary tym wyjaśnieniom uznając je jedynie za linię obrony zmierzającą do uchylenia się od odpowiedzialności karnej.

W tym miejscu wskazać należy, że przestępstwo z art. 107 § 1 kks może być popełnione wyłącznie umyślnie w obu postaciach zamiaru – bezpośrednim i ewentualnym. W ocenie sądu oskarżona działała z zamiarem ewentualnym.

Oskarżona pełniła funkcję prezesa zarządu spółki z racji czego zobligowana była posiadać szerszą wiedzę co do stanu prawnego dotyczącego automatów do gier. Mogła podjąć działalność w tym zakresie dopiero gdy miałaby pewność co do jej legalności. W sprawie nie ustalono, aby podejmowała ona realne starania o nadaniu prowadzonej działalności zgodności z prawem, nie występowała do ministra finansów o uzyskanie wykładni, chcąc mieć pewność że prowadzona przez nią działalność jest zgodna z prawem. Bazowała na opinii technicznej de facto nie dotyczącej urządzenia objętego sprawą, a w dodatku wydaną przez podmiot nieupoważniony do wydawania opinii o legalności prowadzonych gier. Skoro oskarżona posiada wyższe wykształcenie ekonomiczne i prowadziła własną działalność gospodarczą, to decydując się na objęcie funkcji prezesa zarządu spółki powinno było zainteresować ją, dlaczego uzyskiwano kolejne dokumenty na okoliczność oceny, czy konkurs wiedzy rozgrywany na urządzeniach quizomat jest grą losową. Kompletowanie tych dokumentów przemawiało za stanowiskiem, że oskarżona miała świadomość losowości gry. Jednocześnie z uwagi na fakt, że jedynie minister właściwy do spraw finansów publicznych rozstrzyga, w drodze decyzji, czy gra lub zakład posiadające cechy wymienione w ust. 1-5 są grą losową, zakładem wzajemnym albo grą na automacie w rozumieniu ustawy, to gromadzona przez nią dokumentacja była bezwartościowa.

Odnosząc się do stanu prawnego należy wskazać, że w dacie popełnienia przez oskarżoną zarzucanego jej czynu a datą orzekania, ustawa o grach hazardowych została znowelizowana. Pozostaje to jednak bez wpływu na sytuację oskarżonej. Urządzanie gier za pośrednictwem sieci Internet (za wyjątkiem zakładów wzajemnych rozgrywanych na podstawie udzielonego zezwolenia) do dnia 31 marca 2017 r. (czyli w czasie popełnienia przez oskarżoną czynu zarzucanego jej aktem oskarżenia) - zgodnie z art. 29a ust. 1 ustawy o grach hazardowych, było także zakazane. Projekt ustawy z dnia 26 maja 2011 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych, którą dodano powołany art. 29 a, został notyfikowany Komisji Europejskiej stosownie do dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego. Tym samym mógł stanowić normatywne wypełnienie blankietu określonego w art. 107 § 1 kks.

Natomiast, od dnia 1 kwietnia 2017 r. zgodnie z art. 5 ust. 1 b ww. ustawy urządzenie gier hazardowych przez sieć Internet, z wyjątkiem zakładów wzajemnych i loterii promocyjnych, jest objęte monopolem państwa. Podkreślić należy, że zmiany objęte ustawą która weszła w życie w dniu 1 kwietnia 2017 r. dotyczyły art. 2 ustawy, lecz nie miały wpływu na przedmiot rozstrzygnięcia i co do zasady nie zmieniły definicji gier na automatach w rozumieniu ustawy o grach hazardowych. W ustawie, która weszła w życie 1 kwietnia 2017 r. doprecyzowano jedynie definicję tych gier w zakresie gier urządzanych w sieci Internet, nie zmieniono przepisów dotyczących gier urządzanych z wykorzystaniem urządzeń ani zakazu urządzania gier na automatach poza kasynami gier przez podmioty prywatne (wyrok Sądu Okręgowego w Łomży z dnia 30 marca 2018 roku, II Ka 54/18)..

Zabezpieczone automaty do gier to terminale internetowe, a to nie jest równoznaczne z ustaleniem że gra urządzana była przez sieć Internet. Zwracał na powyższe zagadnienie uwagę Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z dnia 30 września 2015 r. w sprawie I KZP 6/15 wskazując, że możliwe są dwa warianty: urządzanie gier hazardowych przez sieć Internet w rozumieniu art. 29 a ust. 1 ustawy o grach hazardowych jak też urządzanie gry na automatach w rozumieniu art. 14 ust. 1 w zw. z art. 2 ust 3 ustawy o grach hazardowych, które tylko dla swojego technicznego funkcjonowania wykorzystywały sieć Internet. Z jego wywodów wynika, że nie jest uzasadnione założenie, iż urządzaniem gier hazardowych przez sieć Internet jest każde urządzenie takiej gry, jeżeli tylko, niezależnie od sposobu i zakresu, wykorzystuje sieć Internet. Należy natomiast rozważyć, jak należy rozumieć znamię „urządzania gier hazardowych przez sieć Internet”, a w szczególności czy obejmuje ono swoim zakresem jedynie organizowanie i prowadzenie gier w tej sieci w sposób, który wyłącza możliwość bezpośredniego kontaktu między urządzającym (w tym prowadzącym) grę a jej uczestnikiem, czy także urządzanie gier hazardowych, w których urządzający grę i jej uczestnik mają bezpośrednią styczność, a do urządzania gier wykorzystywane są automaty w rozumieniu art. 2 ust. 3 ustawy o grach hazardowych - w tym wypadku urządzenia komputerowe, które jedynie zamiast oprogramowania gier zainstalowanego na dysku lokalnym albo sieciowym wykorzystują gry hazardowe udostępnione w sieci Internet. W ocenie tegoż Sądu na aprobatę zasługuje w pełni pierwsze stanowisko (tak samo wyrok Sądu Okręgowego w Łomży z dnia 30 marca 2018 roku, II Ka 54/18).

W tym miejscu należy odnieść się także do postanowienia z dnia 29 września 2017 roku o umorzeniu śledztwa wydanego przez Naczelnika (...) w T. (k. 162-163 akt). Postanowienie to nie dotyczy urządzania gier w lokalu przy ul. (...) G.-D., nie mogło więc mieć wpływu na wynik niniejszego postępowania.

Mając zatem powyższe na uwadze Sąd uznał, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy dał pełne podstawy do przyjęcia, iż oskarżona dopuściła się zarzucanego jej czynu z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks, za co wymierzył jej karę 120 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 złotych.

W ocenie Sądu kara ta jest adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonej oraz stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżoną czynu. Uwzględnia ona jej sytuację majątkową i możliwości zarobkowe oskarżonej nie stanowiąc dla oskarżonej nadmiernej dolegliwości.

Jednocześnie na podstawie art. 30 § 5 kks orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci zatrzymanych automatów wraz ze znajdującą się w nich gotówką w łącznej kwocie 15,00 zł.

Sąd zasądził od oskarżonej po myśli art. 627 kpk w zw. z art. 3 i art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych kwotę 1.200,00 zł tytułem opłaty, zwalniając jednocześnie oskarżoną na podstawie art. 624 § 1 kpk z obowiązku uiszczenia wydatków, obciążając nimi Skarb Państwa. Rozstrzygnięcie w tym zakresie uwzględnia wynik procesu, w którym doszło do skazania oskarżonej, jednocześnie, mając na uwadze dochody oskarżonej, uiszczenie przez nią opłaty nie będzie stanowiło dla niej nadmiernej dolegliwości.